UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

faciunt deficere cōditionē illam. ſi deceſſerit ſine li-
beris, immò nō ſunt nominandi filij, ſeu liberi, auth.
ex cōplexu C. de inceſ. nup. auth. licet C. de nat. lib. &
habetur in l. ex facto §. ſi quis rogatus, & ibi Bart. ff.
ad Treb. gl. & Doct. cōiter in d. c. in præſentia: ¶ Se-
15 cundo † teſtator non cogitauit de huiuſmodi filijs,
Bar. in d. l. hæredibus in fi. etiam ſi eſſent legitimati,
qm̄ attenta nobilitate, & dignitate nedum teſtato-
ris, ſed etiā ipſius grauati, quæ eſt attendenda, nō eſt
veriſimile, ꝙ teſtator cogitauerit de hmōi filijs legi
timatis, qui nō poſſunt haberi abſq; peccato, vt ibi
per Bar. in d. l. heredibus, & in d. §. ſi quis rogatus, ibi-
que Imola, & Alex. Vnde cū do. Cornelius ſit cleri-
cus, & in dignitate clericali cōſtitutus, & fortè ſacer
dotali, nō eſt præſumendū, ꝙ cogitatū fuerit de hu
iuſmodi filijs ēt legitimatis. ¶ Præterea, & ſi hi filij
eſſent tales, qui poſſent facere deficere fideicōmiſſū
(quod negatur) tn̄ ex quo poſſunt præcedere dicto
Cornelio, locus eſſe debet prædictę cautioni, vt eſt
16 tex. clarus in d. l. iubemus, † qa ſubſtitutio facta ſub
illa cōditione, ſi deceſſerit ſine liberis, ad hoc, vt eua
neſcat, nō ſufficit, ꝙ grauatus habeat filios, ſed reqri
tur, ꝙ deceſſerit cum filijs, & ideo inſpici debet tp̄s
mortis grauati, an habeat filios, ſeu liberos, nec ne,
vt in l. ex facto §. pe. ff. ad Treb. c. Raynutius de teſta.
gl. in d. c. in præſentia in j. gl. & ibi doct. omnes, ſed fi
lij d. Cornelij poſsūt prędecedere patri ſuo ergo &c.
Paucique ſunt dies, cum domini de rota ita in alia
cauſa iudicauerunt. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Vltima voluntas defuncti modis omnibus ſeruanda.*
2 *Filij vna, eademq́, perſona cum patre, & pars corporis pa-
tris eſſe cenſentur: Et quid quoad acquirendum nu. 19.*
3 *Relictū alicui ſub cōditione vel die incerta, ſi is, pēdēte cōdi
tione, vel die incerta, ſit mortuus, remanet apud hęredē, à
quo fuit relictum: Et qn̄ id ſit verum, & qn̄ ſecus nu. 21.*
4 *Inſtitutus in vſumfructu dicitur ēt inſtitutus in proprieta-
te, ſed grauatus alteri reſtituere, qn̄ alius poſt illius mortē
fuit inſtitutus, Et an, & qn̄ id ſit verum, & qn̄ nō nu. 10.*
5 *Fideicommiſſum factum caducum remanet penes hæredem:
Et quando hoc procedat, & quando non nu. 22.*
6 *Fideicommiſſum, ſeu relictum conditionale ad liberos ſuos
tranſmittitur Contra nu. 17.*
7 *In fideicommiſſaria ſubſtitutione an locus ſit iuris accreſcē
di, & numero 8. & 14.*
9 *Inſtitutus in vſufructu alicuius rei, alio hærede vniuerſali-
ter inſtituto, cenſetur eſſe loco legatarij.*
10 *Relictum alicui factum de vſufructu, alij poſt eius mortem
plena proprietate relicta, quando valeat, & quando non.*
11 *Aditione hæreditatis omnia in teſtamento diſpoſita cōfirmā
tur, & è conuerſo omnia corruunt.*
12 *Vſufructu alicuius rei relicto alicui, & poſt illius mortē ple
na eiuſdem rei proprietate alteri relicta, penes hæredē pro
prietas, viuente vſufructuario, eſſe dicitur.*
13 *Et an reuocabiliter.*
15 *Legatarius quando poſſit rem legatam propria auctoritate
apprehendere.*
16 *Teſtator poteſt legatario, ſeu fideicōmiſſario facultatem ap-
prehendendi rem propria auctoritate concedere.*
17 *Lagatum, ſeu fideicommiſſum conditionale factum etiam fi-
lijs non tranſmittitur, quādo is, cui fuit relictum pendente
conditione, deceſſit, & nu. 20.*
Secus in legato puro, & in quibuſdā caſib⁹ ſpālibus. nu. 18.
23 *Diſputandum non eſt, vbi caſum legis habemus.*

EPITOME.

VSVFRVCTV Prædij vni toto tp̄e vitæ ſuæ
relicto, & poſt illius mortē eodē prædio iure inſtitu
tionis æquis portionibus relicto Caio, & Titio filijs
ſuis, quos etiā hæredes vniuerſales poſtea inſtituit, ſi
vſufructuarius deceſſit, ſuperſtitibus Caio, & filijs
Titij prædefuncti, prædiū totū ad Caiū duntaxat ex-
cluſis filijs Titij, partim ex ſubſtitutione, partim ex
iure cōiūctionis, ſeu accreſcēdi ſpectare, hic probat

CASVS CONSILII.

VINCENTIVS teſtator iure inſtitutio
nis vltra alias res Iſottæ, & Camillæ filia-
bus ſuis ſimul, & coniunctim reliquit ple
nū, & liberū vſumfructum cuiuſdā poſſeſ
ſionis: Et caſu, quo vna ex dictis Camilla, & Iſotta al-
teri prædecederet, tūc & eo caſū voluit portionē di-
cti vſusfructus illius prædecedētis alteri ſuperuiuēti
toto tp̄e vitæ ſuę accreſcere, poſt mortē vero cuiuſ-
libet earū dictā poſſeſſionē iure inſtitutionis æquis
portionibus reliquit Iulio, & Bernardino filijs ſuis
legitimis, & naturalibus infraſcriptis: In oībus autē
alijs ſuis bonis hęredē vniuerſalē Iulium prędictum
filiū ſuum inſtituit &c. Condito teſtō, moritur Vin-
centius teſtator, omnibus filijs, & filiabus ſuis ſuper-
ſtitibus, eiusq; hæreditas fuit per Iuliū hæredē inſti-
tutum adita: Iſotta etiam, & Camilla vſumfructum
dictæ poſſeſſionis agnouerūt. Poſtea deceſſit Iulius
pluribus filijs ſuperſtitibus, Deinde Iſotta defuncta
eſt ſuperſtite Camilla, cui pars vſusfructus Iſottæ ac
creuit iuxta l. j. & per totū ff. de vſufr. accreſcen. Poſt
aliquod tempus Camilla quoque diem ſuū clauſit
extremum, ſuperſtitibus Bernardino fratre, & nepo
tibus ſuis natis ex Iulio eius fratre, Filij ipſius Iulij
petunt partem dictæ poſſeſſionis, quæ fuerat Iulij pa
tris ſui, iure tranſmiſſionis, Bernardinus autem dicit
illam ad ſe ſpectare iure coniunctionis, excluſis filijs
Iulij, quæritur, quid iuris.

CONSILIVM LXXIIII.

VISA facti ſpecie, & qōne propoſita, ad
fauorem filiorū Iulij facere vr̄, quia ſi Iu
lius Iſottæ, & Camillæ ſuperuixiſſet, nul
li dubiū, ꝙ partem dictæ poſſeſſionis ha
bere debuiſſet virtute ſubſtitutionis factæ, vt per te-
1 ſtatorē fuit ordinatum, quia † vltima volūtas defun
cti modis oībus ſeruāda eſt c. vltima 13. q. 2. ergo &
ipſo Iulio, vt ſupra, mortuo eius filij loco eorū pr̄is
2 ad partē illā sūt admittēdi, cū † vna eademq; pſona
filij cū patre cenſeant̄ l. fi. C. de impub. & alijs ſubſti.
in fi. & vox filij vox patris cenſetur l. filius dum, & l.
quod dr̄ ff. de ver. obl. Spe. in tit. de teſte §. j. verſ. item
ꝙ eſt parēs, & de loca §. 6. verſ. 7. & filius talis eſt, qua
lis eſt pater, ſeu ſæpe patri ſimilis eſſet ſolet c. ſi qs 6.
q. j. Spe. in tit. de feud. §. 2. verſ. 5. & quo patri placet,
filio placere præſumit̄, & pars corporis patris eſſe cē
ſetur l. cum ſcimus C. de agric. & cenſ. lib. 11. & l. fi. §.
3 ſi quis C. de nuptijs. ¶ Secundo † qn̄ vnus ad rem ex
teſtō ſub aliqua conditione, vel ſub die incerta eſt
vocatus, & pendente conditione, vel die incerta ſit
mortuus, tūc illud, qđ fuit ſibi relictū, remanet apud
illum, à quo fuit relictū, & ſic apud hæredē, qui ad le
gatorū præſtationē de iure tenet̄ l. vnica §. ſin autē
aliquid C. de cad. toll, cum §. legatum inſt. de lega. l.
legatū ff. de lega. 2. In caſu autem noſtro poſt mortē
Iſottæ, & Camillæ & ſic ſub die incerta pars prædij
fuit in effectu Iulio relicta, & pendēte euētu diei de-
ceſſit, ergo pars illa debuit remanere apud Iuliū tan
quā hæredē, à quo relicta dicebat̄, ipſo verò nō extā-
te apud ſuos heredes, q eius loco ad legatorū præſta
tionē tenent̄ d. §. ſin autem cum ijs, quæ notat Alex.
in l. cohæredi §. cum filiæ, & in l. qui duos in fin. ff. de
vulg. & pup. Bart. in l. ex duobus §. filium in fin. verſ.
eodem tit. Alex. in l. pater filiam in fin. colum. 3. ff. ad

legem

ſidiā: hæreditas enim adita ad hæredes cum
re trāſmittit dicta lege vnica §.ī nouiſſimo.
o † inſtituēdo Iſottā, & Camillā filias ī vſu-
prædij,& poſt mortē illarū iure inſtitutionis
prædiū Iulio,& Bernardino relinquēdo,cer-
m viuentibus filiabus,ipſę in dicto prędio ēt
proprietatē inſtitutæ cenſentur, & nō filij,q
ur poſt mortē dictarū filiarū vocati reperiū-
colligitur ex ijs,quæ latè doct.dicūt in l.ſi fili⁹
ff.de lib.& poſth.& tangit Paul.Caſtr. in l.j.§.
ndo.ff.de hære.inſtit.Ergo † quoad partē præ
ua Iulius,qui filiabus prædeceſſit,ſubſtitutus
ſtitutio,ſeu fideicommiſſum non potuit eſ-
habere, ſed tanquam factum caducum pro-
itum Iulij penes filios, ſeu hæredes ſuos iure
ſſionis remanſit argumento d.l.vnicæ. §. vbi
¶ Quartò Iulius filius teſtatoris,qui Iſottæ,
llæ pdeceſſit,fideicōmiſſum ſibi factū in diē
,hoc eſt poſt mortem filiarū ad filios ſuos
ſſe cenſetur, vt illi partem fundi conſequi
quā Iulius eorū pater habuiſſet,ſi poſt mor
ſuperuixiſſet,qa † filius relictū, ſeu fideicō-
ditionale ad liberos ſuos trāſmittit,vt vo-
is cui.ff.de actio. & obliga. argumēto d.l.
nouiſſimo.C.de cadu. toll. ¶ Quinto,&
ator ſup dicto pdio poſt mortē filiarum
cōmiſſariam fecit ſubſtitutionē, dicēdo,
autem cuiuſlibet reliquit dictam poſſeſ
& Bernardino: † in fideicōmiſſaria aūt
e nō pōt eſſe locus iuri accreſcēdi, vt in
pieſi ī libello fideicōmiſſariæ, & per Pau.
ucius.§.qui habebat.ff.ad trebel. ergo &c.
miſſis omnibus non obſtantibus,contra-
ncto iuris eſſe verius exiſtimo, ꝙ ex quo
em Camillæ,& Iſottæ filiarum ſolus Ber-
ſubſtitutus,qui erat coniunctus, ſuperſtes
ipſe ſolus tāquam coniunctus re,& verbis
per Bar.in l.re coniūcti.ff.de leg. 3. ad totū
eſt admittendus, excluſis filijs Iulij,q iam
& Camillæ prædeceſſerat, nam Barnardinus
ex ſubſtitutione habebit, aliā verò partē ex
ccreſcendi, † quod in hac ſpecie locū habet ī-
es fideicōmiſſarios coniunctos d.l. vnica.§.
liquid,cum.§.vbi aūt,vbi ē caſus indiuiduo,
e difficultatē decidit. ¶ Præterea † hæ duæ
ibus vſusfructus prædij relictus fuit, legata-
loco eſſe cenſentur,ex quo alius, hoc eſt Iu
ſtamento fuit vniuerſaliter inſtitutus, vt in
s & ibi Bar.& alij crebro.C.de hrd. inſt.Ioā.
in l.j.§.ſi ex fundo,& ī l.ex facto.ff.eo.de hæ
Et † quāuis poſt mortē dictarū filiarū fuerīt
dio iure inſtitutionis vocati, & ſubſtituti fi-
cet Iulius,& Bernardinus,tn̄ ipſæ filiæ in vi
i poſſunt dici ad pdij ꝓprietatē vocatę,& re
factū non pōt dici inutile,cū alius,hoc eſt
erit hæres vniuerſaliter inſtitutus,cuius adi
ctum vſusfructus cōfirmari potuit l. eam,
C.de fideicom. Ac etiam licet ꝓprietas præ-
m penes filias non fuerit,cum ſolum in vſu
erint honoratæ,tamen proprietas dicti fun
ud Iulium hæredem vniuerſalē, qui ex hæ-
ditione fuit dominus oīum bonorū hrdi
s l.cū hrdes in prin.ff.de acquir.poſſ. Et ad
iciunt ea,q̄ dicunt cōmuniter ſcribētes poſt
le.in d.l.ſi filius à patre.ff. de lib. & poſth.&
neū circa fi.C.de hæred.inſti.& conſ.111.&
.& in conſ.507.lib.3.& cōſi.45 .lib .3. faciūt
lla,quæ ponit Bar.in auth.hoc locum. C.ſi ſe
mul.qui voluit magnam eſſe differentiam
validitatem relicti,an vxori fuerit omniū bo
norū vſusfructus relictus, & poſt illius mortē alius
fuerit vniuerſaliter inſtitutus, an vero vxori fuerit
vſusfructus rei particularis relict⁹,& poſt illius mor-
tē res illa fuerit Titio pleno iure relicta,qa primo ca
ſu legatū vr̄ inutile,ſecūdo verò nō,illa ratione,qa ī
terim ꝓprietas eſſe dicit apud hrdem inſtitutū,cuius
aditione hrditatis legatū vſusfructus rei poterit cō-
firmari, vt in locis præallegatis.¶ Quibus ſic ſe ha-
bentibus in hac noſtra ꝓpoſita ſpecie vr̄ poſſe infer-
ri, ꝙ relictū pdij factū Iſottæ, & Camillæ de pleno,
& ſimplici vſufructu validū fuit,licet poſt earū mor
tē plena ꝓprietas fuerit Iulio, & Bernardino relicta,
qm̄ ex aditione hrditatis facta per hrdem vniuerſa-
liter inſtitutū relictū vſusfructus confirmatū fuit,vt
11 habet pſcriben.in locis iam allegatis,nā † ex aditio
ne hrditatis confirmantur oīa in teſtamento diſpo-
ſita,ſicut è contraria omnia corruunt,quando nul-
lus vult hæreditatem adire d l.eam quā,vbi Bar. Bal.
12 & alij.¶ Præterea † interim pēdēte die incerto,hoc
eſt interim,dum filiæ vſufructuariæ viuunt, ꝓprietas
prædij nō dicitur eſſe apud filios poſt mortē filiarū
vocatos,cū nōdū dies incertus euenerit l.is cui. ff.de
actio.& oblig.in prin. ſed illa interim cēſetur eſſe pe
nes hæredē, qui per aditionem hrditatis eſt domin⁹
omnium bonorū hæreditariorum defuncti effectus
d.l.cū hæredes in prin. Ergo eueniēte die mortis di-
ctarū filiarū loc⁹ fuit fideicōmiſſo, ſeu relicto,ī quo
pdiū fuit pleno iure Iulio, & Bernardino relictū, &
ideò quoad partem prædium abſque dubio Bernar-
dino debetur,quo verò ad partem,quæ dicitur Iulio
relicta, ea nō pōt dici illi debita ex relicto ſibi facto,
quoniam ipſi poſt mortē filiarū debebatur, & is eo
tempore in rerū natura non extabat, cū ante ambas
filias deceſſerit, & ſic quoad ipſum nō euenit caſus,
in quo ſibi relictum deberetur,& propterea defeciſ-
13 ſe cenſetur.Nec † etiam dicta pars prædij dici poteſt
Iulio tāquam hæredi vniuerſali irreuocabiliter acq
ſita,quoniam & ſi ex aditione,vt ſupra, prædiū quo
ad proprietatē dicatur ipſi Iulio hæredi acquiſitū, ta
men hoc intelligitur reuocabiliter, qa eueniēte ca-
ſu mortis filiarum locus fuit reſtitutioni dicti præ-
dij, & hrdes ad illius reſtitutionem tenebantur iux-
ta diſpoſitionē teſtatoris,videlicet Bernardino ꝓ par
te,ex quo poſt mortē filiarū ſuperſtes fuit, & ꝓ alia
parte,q̄ dicebat Iulio relicta, virtute fideicōmiſſi nō
potuit illi deberi, qa cū prædeceſſerit ante cōditio-
nis euentū,relictū fuit factū caducū d.l.vnica.§.& cū
triplici ī fi.C.de cadu.toll.Nec ēt illā habere potuit
ex eo,qa fuerit hæres,& hrditatem adiuerit,nā eue-
niente cōditione ipſe,ſeu hrdes ſui illā reſtituere te-
nebant,vt ſupra: Et iō cū legatū prædij ꝓ parte non
potuerit ipſi Iulio vt hrdi irreuocabiliter acquiri,ex
quo ſolū ſibi remanſurū fuiſſet,ſi ſubſtitutū, aut cō-
iunctū nō habuiſſet d.l.vnica. §.vbi aūt, neceſſe erit,
dicere,ꝙ pars,q̄ fuerat Iulio relicta, debeat p ius ac-
creſcendi ipſi Bernardino rōne coniunctionis,vt in
14 d.§.vbi aūt,vbi caſus clarus.¶ Et ꝙ † inter plures fi-
deicōmiſſarios,qn̄ pars vnius defecit,poſſit eſſe loc⁹
iuri accreſcēdi,ſi ſint coniuncti,volunt Moderni, vi
delicet Iaſon poſt Bar.in d.l.re coniuncti num 206.q
aliquos contrariū tenuiſſe allegat,vt fuit Ioā. Pet.in
ſua practica Papienſi in forma libelli ſubſtitutionis
fideicōmiſſariæ:ſed is ibi nihil allegat,& Paul.Caſt.ī
l.lucius.§.q̄ habebat loquit inter diſiūctos.Mihi aūt
placet opinio illa,ꝙ ius accreſcendi locū habeat ma
ximè in fideicōmiſſo particulari p d.l. vnicam. § ſin
aūt aliqd.Idem ſenſiſſe videtur Bal.in l.vnica. q. 9. C.
quādo nō peten.par.& in terminis hoc idem voluit
Bar.in cōſ.53.incip.Picaredus per tex.not.in d.l. vni
ca.§.pen.C.de cadu.toll.& ar.l.filiusfamilias.§.diuus
ſeuerus

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ſeuerus in fi.ff.de leg.j.Et hãc opinionẽ,vt dixi,ſequi
tur Iaſ.in d.l.re coniuncti, q̃ vr̃ cõmunis, & ideo in
cõ ſulendo,& iudicãdo ſequẽda ad ea quæ dicũt ca-
noniſtæ in c.j.circa fi.extra de cõſtitu.¶ Sciendũ eſt
15 ẽt, † ipſum Bernardinũ non debuiſſe expectare,ꝙ ſi-
bi totalis reſtitutio fideicõmiſſi fieret iuxta l.nõ eſt
dubiũ cum gl.& ibi ſcriben. C.de leg. q͞a potuit par-
tem ſuam iure relicti,& aliam partem iure accreſcẽ
di propria auctoritate capere, cum poſt mortẽ filia-
rũ fuerit ad prædium vocatus per verba illa directa
ciuilia,itẽ iure inſtitutionis reliq͞t &c. ad l.his verbis
ff.de hęre.inſti.& l.verbis ciuilibus ff.de vulg.& pup.
quæ verba ſunt huius virtutis, ꝙ vocatus per ea ad
rem legatã poſſit propria auctoritate rem illam ca-
pere,abſque eo, quod de manu hæredis capiat, vt ꝑ
Alexan.in d.l.quoties in fi.2.col.& in d.l.extraneum
16 col.pen.in prin.cum alijs, quæ ipſe ibi allegat: † Po-
teſt.n.teſtator legatario,ſeu fideicõmiſſario faculta-
tẽ percipiendi rem propria auctoritate cõcedere cõ
tra iuris regulas,vt in l.Titia cum teſtõ §.j.ibiq; not.
ff.de leg.2.Alex.in d.l.quoties in fi.2.col. & in d.l.ex-
traneum col.pen.in prin. ¶ Nec aduerſatur p̃dictis,
ꝙ ex quo Iulius, cui prædium fuerat poſt mortem fi
liarum relictũ, erat filius teſtatoris, licet ante euẽtũ
conditionis,ſeu mortis filiarum deceſſerit,tamẽ po
tuit illud ad filios, & poſteros ſuos tranſmittere, vt
voluit gl.not.in d.l.is cui in verſ. is cui per text.in d.l.
vnica §.in nouiſſimo,q͞a contraria opinio eſt magis
17 recepta,ꝙ † legatũ conditionale factum etiam filijs
ad filios filiorum non tranſmittatur, quando is,cui
fuit relictũ,deceſſit pendente conditione,ſeu die in-
certo,vt fuit dictũ originale gl.in l.vnica C.de his,q̃
ante aper.tab.in ver.de relictis.Non obſtat text.in d.
§.in nouiſſimo,quia loquitur, quando filio purè le-
18 gatũ eſſet factũ.Præterea † ſpeciale eſt in quibuſdam
caſibus, ꝙ legatũ conditionale factum liberis ad li-
beros trãſmittatur, inter quos nõ reperitur caſus no
ſter ad tradita ꝑ do.meũ Barthol.Soz.in l.hr̃des mei
§.cum ita col.5.ff.ad trebel. ergo regulariter legatũ,
ſeu fideicommiſſum conditionale nõ dicit̃ eſſe trãſ
miſſibile ar. l.ius ſingulare ff.de legib. ¶ Et ſequẽdo
hanc concluſionem, ꝙ ſolus Bernardinus ad inte-
grum prædium,vt ſupra,relictum ſit admittẽdus,ſu-
pereſt reſpondendũ aliquibus, quæ ſupra in oppoſi-
tum facere videbantur: Et primo non obſtat, ꝙ filij
Iulij cenſeantur eſſe vna, eademq; perſona cum eo-
rum patre d.l.fi.C.de impuber.& ideò ſicut Iulius, ſi
poſt mortem ſororũ ſuarũ Iſottæ, & Camillæ ſuper
ſtes remãſiſſet,partẽ prædij relicti fuiſſet cõſequutus
ar.l.is cui ff.de acti.& oblig. ita & filij ipſius ad illam
ſunt admittẽdi ar.eorũ,quæ voluit gl.in d.l.is cui, &
d.l.vnicæ §.ĩ nouiſſimo,q͞a huic motiuo, ac ẽt quar
19 to reſpondetur, † ꝙ quando pater, & filius coniũcti
ſimul cum tertio ad acquirendum concurrunt, tũc
pater,& filius vna perſona eſſe cenſentur d.l. fina.in
fin.C.de impub.ſed quando pater, & filius nõ eſſent
coniuncti, nec ſimul ad acquirendum concurrerẽt,
ſed de ꝑ ſe pater,& poſt mortẽ patris filiꝰ, tũc pater,
& filius vna,eademq; perſona nõ cenſerent̃ ar. d.l.fi.
20 Hinc videmus, ꝙ † quando pater fuit ad relictum,
ſeu fideicõmiſſum vocatus ſub condõne, vel diè in-
certa,hoc ẽ poſt mortẽ alicuiꝰ,& pẽdẽte cõdõne,vel
die incerta pater,ſit mortuꝰ tũc filij ſui,eueniẽte con
ditione,relictũ conſequi nõ valent, quia fideicõmiſ
ſum,ſeu relictum conditionale ad filios,ſeu liberos
non tranſmittitur,vt tenent ſcriben.cõmuniter poſt
gl.in d.l.vni ca C.quando non peten. par. & in varijs
locis,& hic eſt caſus noſter.Non obſtat id,q͞d voluit
gl.in d.l.is cui arg.d.§.in nouiſſimo, quia gl.illa ferè
ab omnibus eſt damnata,& gl. cõtraria in l. vnica C.
de his,q̃ ante aper.tab.eſt ferè ab oĩbus recepta,vt di
cunt Bal.& alij in d.l.vnica,& quãuis tex.ĩ d.§.in no-
uiſſimo probet legatũ, ſeu relictũ nõ agnitũ trãſmit-
ti,hoc verũ eſt in legato,ſeu relicto puro, aut purifi-
cato:Secus eſt in cõditionali, vel facto ſub die incer
ta,quia pendẽte cõditione, ſeu die incerta ẽt ad libe-
ros non tranſmittitur,vt ſupra:Nos autem ſumus in
hoc vltimo caſu,ergo &c.¶ Secundo motiuo faci-
21 lis eſt reſponſio,nam † procederet, quando fideicõ-
miſſum factum ſub cõditione ob defectum cõditio
nis deficeret,vt quia fideicõmiſſarius decederet,pen
dente adhuc cõditione,vel diè incerta,ſub qua fidei-
cõmiſſum factũ eſſet,tunc.n.ſi is,cui conditionale fi-
deicõmiſſum fuiſſet relictũ, ſubſtitutum, vel alium
coniunctum,cui deberi poſſet,non haberet,fideicõ-
miſſum apud eum remanere deberet, à quo relictũ
fuit, ſiue ſit hæres teſtatoris, ſiue alius,qui grauatus
fuiſſet,& hic eſt caſus in d.§.ibi autem, & in hac ſpe-
cie motiuum procedat,& intelligatur: At vbicũque
vocatus ad fideicõmiſſum conditionale ſubſtitutũ,
vel coniunctũ haberet, q͞ ſimul cũ eo vocatus eſſet,
& pendente conditione contingeret ipſum mori,
tunc relictũ, ſeu fideicõmiſſum nõ remaneret apud
eum, à quo eſſe relictum, ſed ad illud admitteretur
ſubſtitutus,ſi datus eſſet, alioquin coniũctus verbis,
& re præferretur,vt eſt caſus in d.l. vnica §. vbi autẽ,
& hic eſt caſus noſter, veluti ſupra latius declaraui.
¶ Poſtremò non refragatur id, quod tertio loco in
oppoſitũ adducebatur,ꝙ filiæ,q͞bus vſusfructus præ-
dij relictus fuit cũ hoc,ꝙ poſt illarũ mortem prędiũ
ad Iulium,& Bernardinum tranſiret, proprietatem
prædij pendente conditione penes ſe non habeant,
cum ſolũ vſusfructus illis eſſet relictus,nec penes Iu
liũ,& Bernardinũ dicta ꝓprietas erat,cũ adhuc con
ditio nõ eueniſſet d.l.is,cui,ergo ſi Iulius pendente ꝯ
ditione deceſſit,pars prædij, quæ ad ipſum ſpectare
poterat,fuit effecta caduca d.l.vnica §.& cum tripli-
ci in fi.verb.& ideo apud hæredẽ remanere debuit,à
quo relicta cẽſetur per p̃dicta,& præſertim q͞a,vt di
ctũ fuit, inter vocatos per fideicõmiſſum locus non
eſt iuri accreſcendi,Papien. in d. ſua practica in loco
præallegato,& Pau.Caſt.in d.l.lucius §.qui habebat,
quia reſpõſio huic ar.colligitur ex ijs,quę iam plenè
22 dixi,nã † argumentũ procederet,quando is,qui pen
dente cõditione deceſſit,ſubſtitutum,vel coniunctũ
non haberet,alioquin ſecus,vt eſt tex.in d.l.vnica §.
ſin autem aliquid,& §.vbi autem,& plenius ſupra de
claraui.Ex q͞bus luce clarius conſtat,ꝙ Bernardinus
non ſolũ debet habere medietatem prędij,ad quam
ex diſpoſitione teſtatoris vocatus fuerat, ſed etiam
tanquam coniunctus ad partem Iulij ex legis diſpo-
ſitione,hoc eſt ex iure accreſcendi eſt admittendus,
23 & † vbi caſum legis habemus,vlterius non eſt diſpu
tandũ ar.l.proſpexit ff.qui,& à quibus,&c.in memo-
riam 19.diſtin.ſcriben.maximè moder. & ego ibidi
xi in c.j.circa fi.extra de conſtit. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Coniuncti verbis qui dicuntur.*
2 *Coniunctio verbalis quoad effectum iuris accreſcendi eſt potentior, quàm realis.*
3 *Subſtitutio compendioſa continet, ſeu apta eſt comprehendere fideicommiſſariam.*
4 *Inter ſubſtitutos ſubſtitutione fideicommiſſaria an locus ſit iuri accreſcendi.*

EPITOME.

IVRI accreſcẽdi locũ eſſe inter ſubſtitutos coniunctos verbis,licet re diſiunctos etiam in ſubſtitutione fideicommiſſaria vniuerſali,concluditur.